

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (andra avdelningen)

den 11 september 2014*

”Begäran om förhandsavgörande — Etableringsfrihet — Frihet att tillhandahålla tjänster — Företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) — Direktiv 85/611/EEG — Artikel 45 — Begreppet ’utbetalningar till andelsägarna’ — Utlämnande av nominella andelsbevis till andelsägarna”

I mål C-88/13,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Cour de cassation (Belgien) genom beslut av den 24 januari 2013, som inkom till domstolen den 22 februari 2013, i målet

Philippe Gruslin

mot

Beobank SA, tidigare Citibank Belgium SA,

meddelar

DOMSTOLEN (andra avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden R. Silva de Lapuerta samt domarna J.L. da Cruz Vilaça (referent), G. Arestis, J.-C. Bonichot, och A. Arabadjiev,

generaladvokat: N. Jääskinen,

justitiesekreterare: handläggaren V. Tourrès,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 27 november 2013,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- Philippe Gruslin, genom L. Misson och J. Meyer, avocats,
- Beobank SA, tidigare Citibank Belgium SA, genom M. van der Haegen och A. Fontaine, avocats,
- Belgiens regering, genom J.-C. Halleux och M. Jacobs, båda i egenskap av ombud,
- Tjeckiens regering, genom M. Smolek, i egenskap av ombud,
- Europeiska kommissionen, genom J. Hottiaux, J. Rius och A. Nijenhuis, samtliga i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: franska.

och efter att den 13 februari 2014 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,
följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 45 i rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EGT L 375, s. 3; svensk specialutgåva, område 6, volym 2, s. 116), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 95/26/EG av den 29 juni 1995 (EGT L 168, s. 7) (nedan kallat fondföretagsdirektivet).
- 2 Begäran har framställts i ett mål mellan Philippe Gruslin och Beobank SA, tidigare Citibank Belgium SA (nedan kallad Citibank Belgium eller Beobank), angående utlämnande av nominella andelsbevis till värdepappersfonden Citiportfolios (nedan kallad Citiportfoliosfonden).

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

- 3 Fondföretagsdirektivet ändrades flera gånger och upphävdes därefter genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, s. 32), genom vilket en omarbetning gjordes av fondföretagsdirektivet. Vid tidpunkten för omständigheterna i målet var det emellertid fondföretagsdirektivet som var tillämpligt.
- 4 I andra till femte skälen i fondföretagsdirektivet, i den lydelse som var giltig vid tiden för tvisten vid den nationella domstolen, anges följande:

”Nationella författningar avseende företag för kollektiva investeringar bör samordnas i syfte att inom gemenskapen utjämna villkoren för konkurrens mellan dessa företag och samtidigt tillförsäkra andelsägarna ett effektivare och enhetligare skydd. Sådan samordning kommer att underlätta för ett företag för kollektiva investeringar hemmahörande i en medlemsstat att utbjuda sina andelar i andra medlemsstater.

Förverkligandet av dessa målsättningar kommer att göra det lättare att ta bort de hinder som finns mot fri omsättning inom gemenskapen av andelar i företag för kollektiva investeringar och en sådan samordning kommer att bidra till att skapa en europeisk kapitalmarknad.

Med hänsyn till dessa målsättningar bör gemensamma grundregler införas om auktorisation, tillsyn, organisation och verksamheter för medlemsstaternas företag för kollektiva investeringar hemmahörande i medlemsstaterna och för den information de skall offentliggöra.

Sådana gemensamma regler ger en tillräcklig garanti för att medlemsstaternas företag för kollektiva investeringar, med iakttagande av vad som skall gälla beträffande kapitalrörelser, skall kunna utbjuda sina andelar i andra medlemsstater utan att dessa skall ha möjlighet att för företagen eller deras andelar tillämpa några andra bestämmelser än sådana som faller utanför direktivets tillämpningsområde. Ett företag för kollektiva investeringar som utbjuder sina andelar i en annan medlemsstat än där företaget hör hemma, skall dock vidta alla åtgärder som krävs för att andelsägarna där skall kunna utöva sina finansiella rättigheter utan svårighet och få tillgång till nödvändig information.”

5 I artikel 1.6 i fondföretagsdirektivet föreskrevs följande:

”Med förbehåll för bestämmelserna om kapitalrörelser och bestämmelserna i artiklarna 44, 45 och 52.2 får en medlemsstat, i de avseenden som regleras i detta direktiv, inte tillämpa andra bestämmelser för [företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag)] hemmahörande i en annan medlemsstat, eller för andelar som utgivits av sådana företag, i de fall de utbjuder sina andelar inom medlemsstatens territorium.”

6 Artikel 4.1 i fondföretagsdirektivet hade följande lydelse:

”Inget fondföretag får bedriva verksamhet utan auktorisation av behöriga myndigheter i den medlemsstat där företaget hör hemma ...

Auktorisationen ska gälla i samtliga medlemsstater.”

7 I avsnitt VIII, med rubriken ”Särskilda bestämmelser för fondföretag som utbjuder sina andelar i andra medlemsstater än dem där företagen är hemmahörande”, föreskrevs följande i artikel 44.1:

”Ett fondföretag som utbjuder sina andelar i en annan medlemsstat måste följa de lagar och andra författningar som gäller i den staten, och som inte faller inom tillämpningsområdet för detta direktiv.”

8 Artikel 45 i fondföretagsdirektivet hade följande lydelse:

”I det fall som avses i artikel 44 skall fondföretagen, i enlighet med de lagar och andra författningar som gäller i den medlemsstat där andelarna utbjuds, bl.a. vidta erforderliga åtgärder för att där kunna göra utbetalningar till andelsägarna, verkställa återköp och inlösen samt lämna ut den information som fondföretagen är skyldiga att tillhandahålla.”

9 I lista A i en bilaga till fondföretagsdirektivet, återfanns i kolumn 1, vilken hade rubriken ”Information om värdepappersfonden”, punkt 1.10, som hade följande lydelse:

”Uppgift om andelarnas art och väsentliga egenskaper, särskilt

- vilket slags rätt (sagrätt, obligationsrätt eller annan rättighet) som följer med andelarna,
- om huruvida det är fråga om värdepapper i egentlig mening eller om certifikat som representerar sådana värdepapper samt huruvida notering sker i register eller på konto,
- beträffande andra egenskaper; om andelarna är utställda på viss person eller på innehavaren. ...

...”

Belgisk rätt

10 Följande föreskrevs i artikel 138 andra stycket i lagen av den 4 december 1990 om finansiella transaktioner och om finansmarknaden (*Moniteur belge* av den 22 december 1990, s. 23800) (nedan kallad lagen av den 4 december 1990), i den lydelse som var giltig vid tiden för tvisten vid den nationella domstolen:

”Det fondföretag som avses i första stycket ska utse ett företag som avses i artikel 3.1 eller 3.2 som sköter distributionen till andelsägarna, försäljning och återköp av andelar samt tillhandahållande av ... information i enlighet med fondföretagets skyldigheter.”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

- 11 Det framgår av beslutet om hänskjutande och handlingarna i målet vid domstolen att Citiportfoliosfonden är en särskild investeringsfond bildad enligt luxemburgsk rätt som förvaltas av bolaget Citiportfolios – som är ett bolag bildat enligt luxemburgsk rätt – och för vilken Citibank Luxembourg är depositariebank.
- 12 Prospektet för Citiportfoliosfonden distribuerades i Belgien av Beobank, som var det organ som utsetts av Citiportfolios med stöd av artikel 138 andra stycket i lagen av den 4 december 1990.
- 13 Philippe Gruslin, som är belgisk medborgare och bosatt i Belgien, investerade mellan den 12 och den 24 januari 1996 i Citiportfoliosfonden genom direktinsättning i Citibank Luxembourg. Beobank Belgium tog inte emot insättningen och erhöll inte någon kommission i detta sammanhang.
- 14 Den 9 september 1996 avslutade Citibank Luxembourg Philippe Gruslins samtliga konton och sade upp alla affärsrelationer med honom med verkan från den 17 september 1996. Han anmodades därvid att nämnda dag ta ut alla medel och värdepapper som fortfarande fanns på hans konton. Citibank Luxembourg upplyste Philippe Gruslin om att banken, i avsaknad av instruktioner om transaktioner att vidta för likvidationen av andelarna i Citiportfoliosfonden, skulle registrera innehavet i hans namn i utfärdarens andelsregister. Citibank Luxembourg erhöll inga instruktioner från Philippe Gruslin, varför denna registrering genomfördes den 14 oktober 1996.
- 15 I december år 1996 skrev Philippe Gruslin till Beobank för att denna skulle lämna ut certifikat som representerar andelar och som registrerats i hans namn i Citiportfoliosfondens andelsregister. Beobank svarade att den akt som lagts upp hos Beobank i Philippe Gruslins namn inte innehöll några uppgifter om andelarna, eftersom dessa hade köpts direkt från Citibank Luxembourg. Beobank upplyste emellertid Philippe Gruslin om att den vidarebefordrade hans begäran till Citibank Luxembourg för att åtgärder skulle vidtas.
- 16 Den 14 januari 2008 väckte Philippe Gruslin talan vid Tribunal de commerce de Bruxelles, i syfte att Citibank Belgium skulle förpliktas att lämna ut de ovannämnda andelsbevisen, så att han skulle kunna styrka att han var ägare till de andelar som han hade köpt. Eftersom Philippe Gruslin inte hade framgång i målet vid den domstolen, överklagade han dess beslut med stöd av bland annat artikel 138 andra stycket i lagen av den 4 december 1990.
- 17 Genom dom av den 11 januari 2011 ogillade Cour d'appel de Bruxelles Philippe Gruslins talan om utlämnande av de aktuella andelsbevisen. Cour d'appel de Bruxelles angav bland annat att, eftersom artikel 138 andra stycket i lagen av den 4 december 1990 utgjorde införlivande med belgisk rätt av artikel 45 i fondföretagsdirektivet, skulle begreppet distribution i den förstnämnda artikeln förstås så, att det avsåg "utbetalning" till andelsägarna, och inte utlämning av andelsbevis som Philippe Gruslin hade gjort gällande.
- 18 Philippe Gruslin överklagade denna dom. Till stöd för sin talan gjorde han bland annat gällande att utlämnande av andelsbevis, enligt artikel 138 andra stycket i lagen av den 4 december 1990, utgör en del av det uppdrag som Citibank Belgium ska utföra för Citiportfoliosfonden.
- 19 Mot denna bakgrund beslutade Cour de cassation att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfråga till domstolen:

"Ska artikel 45 i [direktiv 85/611] tolkas så, att begreppet 'utbetalningar till andelsägarna' även omfattar utlämnande av nominella andelsbevis till andelsägarna?"

Begäran om återupptagande av det muntliga förfarandet

- 20 I skrivelse av den 6 mars 2014 som inkom till domstolens kansli den 10 mars 2014, begärde Philippe Gruslin, till följd av generaladvokatens förslag till avgörande av den 13 februari 2014, att den muntliga delen av förfarandet skulle återupptas. Philippe Gruslin anförde i huvudsak att generaladvokaten, i punkt 48 i förslaget till avgörande, hade angett en ny rättsprincip som parterna inte hade avhandlat i sina yttranden.
- 21 Enligt artikel 83 i rättegångsreglerna får domstolen besluta att den muntliga delen av förfarandet ska återupptas, bland annat om domstolen anser att den inte har tillräcklig kännedom om omständigheterna i målet, eller om en part, efter det att den muntliga delen har förklarats avslutad, har lagt fram en ny omständighet som kan ha ett avgörande inflytande på målets utgång, eller om målet ska avgöras på grundval av ett argument som inte har avhandlats mellan parterna eller de berörda som avses i artikel 23 i stadgan för Europeiska unionens domstol.
- 22 Det är för det andra enligt artikel 252 andra stycket FEUF generaladvokaternas roll att offentligt och fullständigt opartiskt och oavhängigt lägga fram motiverade yttranden i mål som enligt stadgan för Europeiska unionens domstol kräver deras deltagande. Vid fullgörandet av detta uppdrag får generaladvokaten i förekommande fall bedöma en begäran om förhandsavgörande genom att placera den i ett större sammanhang än det som strikt har avgränsats av den hänskjutande domstolen eller av parterna i målet vid den domstolen. Eftersom domstolen inte är bunden av generaladvokatens förslag till avgörande eller av motiveringen till detta förslag, är det inte absolut nödvändigt att återuppta det muntliga förfarandet varje gång generaladvokaten lyfter fram en rättslig frågeställning som parterna inte har yttrat sig över (dom Pohotovost, C-470/12, EU:C:2014:101 punkt 22 och där angiven rättspraxis).
- 23 I förevarande fall anser emellertid domstolen, efter att ha hört generaladvokaten, att den har tillgång till alla uppgifter som den behöver för att kunna besvara den fråga som ställts och att de yttranden som avgetts vid domstolen, av bland annat Philippe Gruslin, har berört dessa omständigheter.
- 24 Följaktligen ska begäran om återupptagande av det muntliga förfarandet avslås.

Prövning av tolkningsfrågan

- 25 Den hänskjutande domstolen har ställt sin fråga för att få klarhet i huruvida den skyldighet som föreskrivs i artikel 45 i fondföretagsdirektivet, nämligen att fondföretag som utbjuder sina andelar i andra medlemsstater än dem där företagen är hemmahörande, är skyldiga att kunna göra utbetalningar till andelsägarna i den medlemsstat där andelarna utbjuds, ska tolkas så, att den även omfattar utlämnande till andelsägarna av certifikat som representerar andelar som registrerats i deras namn i utfärdarens andelsregister.

Huruvida tolkningsfrågan kan tas upp till sakprövning

- 26 Europeiska kommissionen har uttryckt tvivel om att tolkningsfrågan kan tas upp till sakprövning, huvudsakligen beroende på att Philippe Gruslin själv begav sig till Storhertigdömet Luxemburg för att göra en direktinsättning hos Citibank Luxembourg. Fondföretagsdirektivet syftar emellertid snarast till att skydda andelsägare som gör investeringar med hjälp av en mellanhand som är etablerad i en annan medlemsstat än den där fondföretaget är hemmahörande. Fondföretagsdirektivet är därmed inte med nödvändighet tillämpligt på tvisten vid den nationella domstolen.

- 27 Enligt domstolens fasta praxis utgör det förfarande som har införts genom artikel 267 FEUF ett medel för samarbete mellan EU-domstolen och de nationella domstolarna, genom vilket EU-domstolen tillhandahåller de nationella domstolarna de uppgifter om unionsrättens tolkning som är nödvändiga för att döma i saken i mål som de ska avgöra (se, bland annat, dom *Fish Legal och Shirley*, C-279/12, EU:C:2013:853, punkt 29 och där angiven rättspraxis).
- 28 Nationella domstolars frågor om tolkningen av unionsrätten presumeras vara relevanta. Dessa frågor ställs mot bakgrund av den beskrivning av omständigheterna i målet och tillämplig lagstiftning som den nationella domstolen på eget ansvar har lämnat och som det inte ankommer på EU-domstolen att pröva riktigheten av. En begäran från en nationell domstol kan bara avvisas då det är uppenbart att den begärda tolkningen av unionsrätten inte har något samband med de verkliga omständigheterna eller saken i det nationella målet eller då frågorna är hypotetiska eller EU-domstolen inte har tillgång till sådana uppgifter om de faktiska eller rättsliga omständigheterna som är nödvändiga för att kunna ge ett användbart svar på de frågor som ställts till den (se, bland annat, dom *Fish Legal och Shirley*, EU:C:2013:853, punkt 30 och där angiven rättspraxis).
- 29 I förevarande mål är det fastslaget att Citiportfoliosfonden är hemmahörande i Luxemburg och att dess andelar har utbjudits i Belgien. Artikel 138 andra stycket i lagen av den 4 december 1990 syftade till att införliva artikel 45 i fondföretagsdirektivet med belgisk rätt och Philippe Gruslin stödde sig på dessa bestämmelser för att de certifikat som är aktuella i det nationella målet skulle lämnas ut. Såsom generaladvokaten anfört i punkt 22 i förslaget till avgörande förefaller det inte som om den ställda frågan, som endast avser tolkningen av den artikeln, saknar samband med de verkliga omständigheterna eller med föremålet för tvisten i målet vid den nationella domstolen.
- 30 Härav följer att tolkningsfrågan kan tas upp till sakprövning.

Prövning i sak

- 31 I fondföretagsdirektivet definieras inte begreppet utbetalningar till andelsägarna, som nämns i artikel 45 i det direktivet.
- 32 Enligt fast rättspraxis följer det såväl av kravet på en enhetlig tillämpning av unionsrätten som av likhetsprincipen att en unionsbestämmelse som inte innehåller någon uttrycklig hänvisning till medlemsstaternas rättsordningar för att bestämma dess betydelse och räckvidd normalt ska ges en självständig och enhetlig tolkning inom hela gemenskapen, med beaktande av bestämmelsens sammanhang och det med bestämmelserna i fråga eftersträvade målet (dom *Fish Legal och Shirley*, EU:C:2013:853, punkt 42 och där angiven rättspraxis).
- 33 Det följer av andra till fjärde skälen i fondföretagsdirektivet att det direktivet, för att säkerställa den fria marknadsföringen av andelar som utgivits av fondföretag, syftar till att samordna nationella författningar avseende fondföretag. Därigenom ska villkoren för konkurrens mellan dessa företag utjämnas inom unionen och samtidigt ska andelsägarna tillförsäkras ett effektivare och enhetligare skydd. I detta syfte föreskrivs gemensamma grundregler i fondföretagsdirektivet om auktorisation, tillsyn, organisation och verksamheter för fondföretagen och för den information de ska offentliggöra.
- 34 Det framgår av artikel 1.6 i fondföretagsdirektivet, jämförd med det femte skälet i detta, att den fria marknadsföringen av andelar inom unionen innebär att fondföretag som är hemmahörande i en medlemsstat har möjlighet att utbjuda sina andelar i andra medlemsstater och att dessa inte har möjlighet att tillämpa andra bestämmelser inom direktivets tillämpningsområde på de företagen.
- 35 För att bedriva verksamhet ska fondföretag enligt artikel 4.1 i fondföretagsdirektivet således vara auktoriserade av myndigheterna i den medlemsstat där företaget hör hemma. Auktorisationen ska gälla i samtliga medlemsstater.

- 36 På samma sätt föreskrivs i artikel 44.1 i fondföretagsdirektivet att när fondföretag utbjuder sina andelar i en annan medlemsstat än den där företaget är hemmahörande, måste det följa de lagar och andra författningar som gäller i den staten och som inte faller inom tillämpningsområdet för fondföretagsdirektivet.
- 37 I motsvarande fall föreskrivs emellertid i artikel 45 i fondföretagsdirektivet att fondföretagen ska vidta bland annat erforderliga åtgärder för att kunna göra utbetalningar till andelsägarna i den medlemsstaten, verkställa återköp och inlösen samt lämna ut den information som fondföretagen är skyldiga att tillhandahålla. I samma bestämmelse preciseras att dessa åtgärder ska vidtas i enlighet med de lagar och andra författningar som gäller i den medlemsstat där andelarna utbjuds.
- 38 Det framgår av femte skälet i fondföretagsdirektivet att artikel 45 i samma direktiv syftar till att säkerställa att det finns mekanismer för att göra det möjligt för andelsägarna att, i den medlemsstat där andelar utbjuds, utan svårighet utöva sina finansiella rättigheter och få tillgång till den information som fondföretaget ska tillställa dem.
- 39 Många av de tjänster som Beobank har angett i sina yttranden kan knytas till förvärv och innehav av andelar i fondföretag. Det framgår emellertid av artikel 45 i fondföretagsdirektivet att i den medlemsstat där andelar utbjuds är dessa företag endast skyldiga att göra utbetalningar till andelsägarna, verkställa återköp och inlösen samt lämna ut information.
- 40 För att ge andelsägarna ett effektivare och enhetligare skydd ansåg unionslagstiftaren således att det var nödvändigt och tillräckligt att föreskriva att fondföretagen ska säkerställa att andelsägarna i den medlemsstat där andelar utbjuds kommer i åtnjutande av de tjänster som anges i föregående punkt.
- 41 Bestämmelserna om andelsägarnas finansiella rättigheter och om att fondföretagen ska ge dem tillgång till information innehåller särskilt inte några föreskrifter om hur andelar i fondföretag ska företrädas och innehas eller överlätas, eller om hur andelsinnehavet ska styrkas när innehavaren vill göra gällande de rättigheter som är förenade med innehavet.
- 42 Såsom generaladvokaten anför i punkt 32 i förslaget till avgörande, är den form i vilken en andel ställs ut intimt förbunden med det sätt på vilket äganderätt till andelen utövas och därmed förenade rättigheter kan visas.
- 43 Lista A ingick som en bilaga till fondföretagsdirektivet. Denna lista innehöll en kolumn 1, med rubriken "Information om värdepappersfonden". I punkt 1.10 i denna kolumn anges vilka uppgifter som ska tillhandahållas andelsägarna med avseende på andelarnas art och väsentliga egenskaper, inklusive hur dessa andelar ska företrädas, det vill säga om det ska ske med värdepapper i egentlig mening, certifikat som representerar sådana värdepapper, eller om notering sker i register eller på konto, samt en uppgift med avseende på om andelarna är utställda på viss person eller på innehavaren.
- 44 Såsom generaladvokaten angett i punkt 29 i förslaget till avgörande, regleras de ovannämnda områdena således inte genom fondföretagsdirektivet. I detta slås endast fast att andelsägarna ska ha tillgång till information.
- 45 En andelsägare kan därför inte stödja sig på artikel 45 i fondföretagsdirektivet och särskilt inte på fondföretagets skyldighet att göra utbetalningar till andelsägarna i den medlemsstat där andelarna utbjuds, för att få ett certifikat från företagets ekonomiavdelning som representerar de andelar som andelsägaren har förvärvat.

- 46 Den tolkningen stöds av artikel 19.3 m i direktiv 2009/65, jämförd med skäl 22 i samma direktiv. Det framgår nämligen uttryckligen av denna bestämmelse att innehållet i fondföretagets andelsregister, hur detta register organiseras och var det placeras, antingen omfattas av bestämmelserna i den medlemsstat där fondföretaget är hemmahörande eller utgör en del av förvaltningsbolagets organisatoriska arrangemang.
- 47 Med hänsyn till vad ovan anförts ska tolkningsfrågan besvaras enligt följande. Den skyldighet som föreskrivs i artikel 45 i fondföretagsdirektivet, nämligen att fondföretag som utbjuder sina andelar i andra medlemsstater än dem där företagen är hemmahörande, är skyldiga att kunna göra utbetalningar till andelsägarna i den medlemsstat där andelarna utbjuds, ska tolkas så, att den inte omfattar utlämnande till andelsägarna av certifikat som representerar andelar som registrerats i deras namn i utfärdarens andelsregister.

Rättegångskostnader

- 48 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (andra avdelningen) följande:

Den skyldighet som föreskrivs i artikel 45 i rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 95/26/EG av den 29 juni 1995, nämligen att företag för kollektiva investeringar som utbjuder sina andelar i andra medlemsstater än dem där företagen är hemmahörande, är skyldiga att kunna göra utbetalningar till andelsägarna i den medlemsstat där andelarna utbjuds, ska tolkas så, att den inte omfattar utlämnande till andelsägarna av certifikat som representerar andelar som registrerats i deras namn i utfärdarens andelsregister.

Underskrifter